

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6Csp/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121404798
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2022:6121404798.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín, sudkyňou JUDr. Janou Veselou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: P., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom Z., t.č. na neznámom mieste, za účasti občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom 811 02 Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962 vystupujúceho na strane žalovaného, o zaplatenie 2.879,48 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.351,46 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.844,60 eur od 05.09.2020 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 98,82%.

odôvodnenie:

1/ Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 13.07.2021 v upomínacom konaní podľa zákona č. 307/2016 Z. z. platobný rozkaz sp. zn. 3Up/1049/2021, ktorým uložil žalovanému, aby v lehote do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobcovi istinu 2.879,48 eur, úrok 349,34 eur, úrok z omeškania 142,64 eur a 5% úrok z omeškania ročne zo sumy 2.844,60 eur od 05.09.2020 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania vo výške 525,49 eur alebo aby v tej istej lehote podal odpor s odôvodnením vo veci samej na Okresný súd Banská Bystrica.

2/ Platobný rozkaz bol vydaný na základe návrhu žalobcu, ktorý bol Okresnému súdu Banská Bystrica doručený dňa 17.06.2021 (č. I. 5 spisu).

3/ Predmetný platobný rozkaz sa žalovanému nepodarilo (do vlastných rúk) doručiť. Z tohto dôvodu Okresný súd Banská Bystrica o tejto skutočnosti upovedomil žalobcu, ktorý v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku (č. I. 81 spisu).

4/ Vzhľadom na uvedené, Okresný súd Banská Bystrica v zmysle § 14 ods. 2 zákona č. 307/2016 Z. z. postúpil vec tunajšiemu súdu ako súdu príslušnému na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku (ďalej len ako "CSP"), keď spisový materiál bol súdu doručený dňa 19.10.2021. Príslušnosť tunajšieho súdu bola určená na základe trvalého pobytu žalovaného, ktorý má v Registri obyvateľov SR evidovaný na adrese mesto M..

5/ Žalobca svoj návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 04.09.2020 medzi postupcom U. (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky, napriek písomnej výzve postupcu, v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 19.02.2019 zmluvu č. XXXXXXXXXXQ. (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka „zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“ Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca k 18.09.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 3.371,46 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.844,60 eur, z riadneho úroku vo výške 349,34 eur, z úroku z omeškania vo výške 142,64 eur a z poplatkov vo výške 34,88 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dňa spísania žaloby nevykonal žiadne úhrady. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 3.371,46 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 2.844,60 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 349,34 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 142,64 eur a z neuhradených poplatkov vo výške 34,88 eur. Žalobca oznamuje súdu, že v časti D) formulára v rámci položky „Istina“ uvádza súčet neuhradenej istiny úveru a neuhradených poplatkov. Pokiaľ ide o uplatňované úroky z omeškania, žalobca v žalobe citoval § 369 ods. 1 a ods. 3 Obchodného zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ďalej žalobca poukázal na čl. 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej už len „CSP“), podľa ktorého „Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.“ Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 1 CSP „Každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.“ Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018, ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17, ktorý je obsiahnutý v právnej vete rozhodnutia: „v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.“ Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 05.09.2020, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

6/ Podľa ust. § 106 ods. 1 písm. a) CSP, ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca.

7/ Žalovaný nemá zriadenú elektronickú schránku a v Registri obyvateľov SR má evidovanú (len) adresu trvalého pobytu: mesto M. od 17.05.2016.

8/ V zmysle ust. § 116 ods. 1 CSP súd preto vykonal úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného. Mesto M. súdu oznámilo, že mu nie je známe, kde by sa mohol žalovaný zdržiavať, nevedia jeho zamestnanie, ani iné údaje. Jeho rodičia, ako aj sestra majú trvalý pobyt taktiež mesto M.. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5Csp/14/2020 súd zistil telefónne kontakty a emailový kontakt na žalovaného. Pokusy o telefonické kontakty skončili neúspešné. Súd žalovaného preto vyzval na oznámenie súčasnej adresy žalovaného emailom, ktorý dňa 13.11.2021 oznámil, že je mimo Slovenska a nemá dať akú adresu na Slovensku, pretože nikto z rodiny tam už nebýva.

9/ Vzhľadom na zistené súd na svojej úradnej tabuli súdu a webovej stránke dňa 24.11.2021 zverejnil oznámenie o podanej žalobe a v ten istý deň emailom žalovanému oznámil, že došlo k tomuto zverejneniu a kde.

10/ Podľa ust. § 116 ods. 1 až 3 CSP, (1) ak sa žalobu nepodarí doručiť žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a), je súd povinný urobiť všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného. (2) Ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. (3) Ďalšie písomnosti súd žalovanému doručuje na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a).

11/ Nakoľko k zverejneniu žaloby došlo dňa 24.11.2021, žaloba sa v zmysle vyššie citovaného ustanovenia považuje za doručенú dňom 09.12.2021.

12/ Žalovaný sa k žalobe nijako nevyjadril.

13/ Súd následne na prejedanie veci nariadil pojednávanie na deň 24.02.2022, ktoré sa neuskutočnilo pre práceneschopnosť sudcu a pred ktorým žalovaný emailom oznámil, že sa na pojednávanie nedostaví s tým, že toto sa môže vykonať aj v jeho neprítomnosti.

14/ Pred týmto pojednávaním žalobca súdu doručil vyjadrenie, v ktorom nad rámec toho, čo už bolo uvedené v žalobe doplnil, že na základe zmluvy o U. spotrebiteľskom úvere reg. č. XXXXXXXXXXQ. pôvodný veriteľ v mesiaci 2/2019 poskytol žalovanému úver vo výške 3000,- eur. Dátum poskytnutia úveru, ako aj pripísanie peňažných prostriedkov na účet žalovaného sú v platobnej histórii uvedené pod položkou „Čerpanie“. V zmysle čl. I. zmluvy sa žalovaný zaviazal splatiť úver s úrokovou sadzbou vo výške 9,90 % p. a., a to formou anuitných splátok úveru v deň splatnosti, ktorým je vždy 18. deň každého mesiaca. Súčasne sa zaviazal uhrádzať poistenie vo výške 3,72 eur mesačne. Žalovaný vykonal úhrady v celkovej výške 235,33 eur, a to nasledovne: 2019_03 - 67,26 eur, 2019_04 - 67,31 eur, 2019_06 - 18,54 eur, 2019_07 - 20,25 eur, 2019_08 - 20,69 eur, 2019_09 - 20,69 eur, 2019_10 - 20,59 eur. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma 155,40 eur, na riadny úrok suma 72,44 eur, na úrok z omeškania suma 0,05 eur a na poplatky suma 7,44 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný čerpal peňažné prostriedky vo výške 3.000,- eur a na istinu bola započítaná suma vo výške 155,40 eur, zostala na istine neuhradená suma vo výške 2.844,60 eur. Po podaní žaloby neuhradil žalovaný žiadnu sumu. Riadny úrok vo výške 421,78 eur bol vyúčtovaný podľa nasledujúceho vzorca: dlžná istina * úroková sadzba / 360 * počet dní obdobia od do dlžná istina úroková sadzba bankový rok počet dní obdobia výška úroku:

- 20.2.2019 18.3.2019 3000 9,90% 360 29 23,93
- 19.3.2019 18.4.2019 2 960,33 9,90% 360 30 24,42
- 19.4.2019 18.5.2019 2 921,21 9,90% 360 30 24,10
- 19.5.2019 18.6.2019 2 921,21 9,90% 360 30 24,10
- 19.6.2019 18.7.2019 2 902,67 9,90% 360 30 23,95

- 19.7.2019 18.8.2019 2 882,42 9,90% 360 30 23,78
 - 19.8.2019 18.9.2019 2 881,82 9,90% 360 30 23,78
 - 19.9.2019 18.10.2019 2 865,19 9,90% 360 30 23,64
 - 19.10.2019 18.11.2019 2 844,60 9,90% 360 30 23,48
 - 19.11.2019 18.12.2019 2 844,60 9,90% 360 30 23,48
 - 19.12.2019 18.1.2020 2 844,60 9,90% 360 30 23,48
 - 19.1.2020 18.2.2020 2 844,60 9,90% 360 30 23,48
 - 19.2.2020 18.3.2020 2 844,60 9,90% 360 30 23,48
 - 19.3.2020 18.4.2020 2 844,60 9,90% 360 30 23,48
 - 19.4.2020 18.5.2020 2 844,60 9,90% 360 30 23,48
 - 19.5.2020 18.6.2020 2 844,60 9,90% 360 30 23,48
 - 19.6.2020 18.7.2020 2 844,60 9,90% 360 30 23,48
 - 19.7.2020 12.8.2020 2 844,60 9,90% 360 24 18,76.

Z úhrad žalovaného bola na úrok z úveru započítaná suma vo výške 72,44 eur a neuhradená suma úroku je 349,34 eur. Žalovanému bol vyúčtovaný úrok z omeškania vo výške 142,69 eur, z úhrad žalovaného bola na úrok z omeškania započítaná suma vo výške 0,05 eur, neuhradená suma úroku vo výške 142,64 eur bola ku dňu podania žaloby vyčíslená podľa nasledujúceho vzorca: výška omeškaných splátok * úroková sadzba / 360 * počet dní obdobia. Žalovanému boli vyúčtované poplatky vo výške 42,32 eur: poplatok za poistenie k úveru vo výške 3,72 eur celkovo 6x spolu vo výške 22,32 eur. V zmysle platobnej histórie bol 2x uhradený. Zvyšná suma poplatkov je tvorená poplatkom v zmysle bodu 7.1 Sadzobníka poplatkov, ktorý je prílohou žaloby. Jedná sa o poplatok za „Ostatné ručne vykonávané operácie, v Sadzobníku výslovne neuvedené“, ktorý je účtovaný vo výške 5,- eur za každých, i začatých, 15 min. práce. Vyúčtovaný bol v súvislosti s omeškáním dlžníka nasledovne: 2019_05 - 5,- eur, 2019_06 - 10,- eur, 2019_07 - 5,- eur. Z úhrad žalovaného bola na poplatky započítaná suma vo výške 7,44 eur.

15/ Uznesením č. k. 6Csp/38/2021-145 zo dňa 31.03.2022 súd pribral do konania na strane žalovaného občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, ktorému zároveň doručil žalobu s prílohami, ako aj vyjadrenie žalobcu uvedené v predchádzajúcom odseku vrátane príloh a vyzval ho, aby v prípade, že to považuje za potrebné uviedol skutkové tvrdenia alebo navrhol dôkazy v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Združenie na túto výzvu súdu nijako nereagovalo.

16/ Žalobca, resp. jeho splnomocnený zástupca uvedené uznesenie prevzal dňa 08.04.2022 a dňa 14.04.2022 súdu doručil vyjadrenie, v ktorom uviedol, že zastáva názor, že postup vo veci konajúceho súdu je v priamom rozpore s príslušnými ustanoveniami CSP, a to najmä z nasledovných dôvodov: Podľa ust. § 95 ods. 1 CSP „Na ochranu práv strany môže súd aj bez návrhu do konania pribrať orgán verejnej moci, v pôsobnosti ktorého je ochrana základných ľudských práv a slobôd, alebo právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ak s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí.“ Prihliadnuc k dikcií ust. § 95 ods. 1 CSP je podľa názoru žalobcu zrejme, že na ochranu práv strany môže súd pribrať právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného právneho predpisu (ako v prejednávacom prípade) - avšak vždy len za súčasného preukázania skutočnosti, že s tým strana, na ochranu práv ktorej má táto právnická osoba vystupovať, súhlasí. Ak takýto súhlas strany sporu absentuje, potom nie je možné v zmysle ust. § 95 ods. 1 CSP pribrať takúto právnickú osobu do konania, nakoľko na to nie sú splnené zákonodarcom stanovené procesné podmienky. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že súd v uvedenom prípade nemal ničím preukázané, že žalovaný (ako strana, na ochranu ktorej má osobitný subjekt vystupovať) s takýmto vstupom do konania súhlasí. Nevyjadrenie sa žalovaného na výzvu súdu pritom rozhodne nemožno považovať za konkludentný súhlas so vstupom osobitného subjektu. Zákon ako podmienku pribratia osobitného subjektu v zmysle príslušného ustanovenia výslovne uvádza súhlas strany. Ak by zákonodarca uvedeným ustanovením mal na mysli konkludentný súhlas, tak by to výslovne uviedol v znení uvedeného ustanovenia napr. formuláciou: ... ak voči tomu strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, nemá námietky. S ohľadom na uvedené je podľa názoru žalobcu rozhodnutie súdu nezákonné, nakoľko súd v priamom rozpore s príslušnými ustanoveniami CSP rozhodol o pripustení vstupu občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov do konania, a to bez toho, aby mal na takýto procesný postup preukázané splnenie zákonných podmienok, t. j. bez toho, aby mal preukázané, že s takýmto vstupom do konania žalovaný súhlasí. Ústavný súd Slovenskej republiky k inštitútu vedľajšieho účastníctva (ktorý bol novou úpravou procesného kódexu nahradený práve osobitným subjektom) vyjadril v uznesení sp. zn. PL. ÚS 1/2014-9 právny názor, v zmysle ktorého je súčasťou zákonných predpokladov prípustnosti vedľajšieho účastníctva súhlas toho účastníka, na

koho strane má vedľajší účastník do konania vstúpiť. Obdobný záver prijal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 4 Obo 151/2007, v ktorom uviedol, že je predpokladom vedľajšieho účasti, že účastník súhlasí s tým, aby niekto na jeho strane vystupoval ako vedľajší účastník. V zmysle č. 2 ods. 2 CSP: „Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.“ Prihliadnuc k uvedenému má žalobca za to, že rozhodnutie o pribratí osobitného subjektu do konania bez preukázania súhlasu žalovaného s takýmto vstupom je nielen v rozpore s ustanovením § 95 ods. 1 CSP, ale aj v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a tým v priamom rozpore s čl. 2 ods. 2 CSP. Žalobca uvádza, že takéto rozhodnutie súdu považuje za prekvapivé, nakoľko je odlišné od väčšinového právneho názoru súdov v tejto otázke, čím vôbec neprispieva k nastoleniu právnej istoty. Na podporu týchto svojich tvrdení žalobca podporne poukazuje na uznesenie Okresného súdu Komárno zo dňa 23.06.2020 so sp. zn. 13Csp/202/2019, v zmysle ktorého: „... Predpokladom pribratia osobitného subjektu do konania je súhlas strany, na ochranu práv ktorej má osobitný subjekt vystupovať. Zároveň je potrebné vyjadrenie súhlasu právnickej osoby založenej na ochranu práv podľa osobitného predpisu, pretože nezáujem, resp. nečinnosť a pasivita subjektu na ochrane práv strany sporu by bola v rozpore s účelom ustanovenia § 95 ods. 1 CSP... ... Predpokladom pribratia osobitného subjektu do konania je, že strana sporu súhlasí s tým, aby niekto na jeho strane vystupoval ako osobitný subjekt, preto len po kladnej odpovedi súd rozhodne o pribratí osobitného subjektu do konania...“ Obdobný právny názor bol uvedený aj v rozhodnutiach iných okresných súdov, z ktorých žalobca príkladmo vyberá a zasiela uznesenie Okresného súdu Poprad, sp. zn. 18Csp/78/2019 zo dňa 03.07.2020, uznesenie Okresného súdu Levice sp. zn. 7Csp/124/2019 zo dňa 29.07.2020, uznesenie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 6Csp/23/2020 zo dňa 22.07.2020, uznesenie Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 4Csp/40/2020 zo dňa 11.08.2020, uznesenie Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 4Csp/48/2020 zo dňa 29.07.2020, uznesenie Okresného súdu Komárno sp. zn. 13Csp/187/2019 zo dňa 23.06.2020. V zmysle uvedeného má žalobca za to, že súd nezákonným, svojvoľným výkladom ustanovenia § 95 ods. 1 CSP, ktorý možno považovať za výklad contra legem pripustil vstup osobitného subjektu bez toho, aby boli na takýto postup splnené zákonom vyžadované podmienky, t. j. bez súhlasu strany, na strane ktorej má vystupovať, čím porušil právo žalobcu na spravodlivý proces. Žalobca sa s rozhodnutím súdu v žiadnom prípade nestotožňuje, nakoľko na vydanie takéhoto rozhodnutia nie sú splnené procesné podmienky, ktoré spočívajú najmä v absencii výslovného súhlasu žalovaného (ako jednej zo strán sporu) so vstupom osobitného subjektu do konania, ktorý má vystupovať práve na strane žalovaného. Záverom žalobca uvádza, že v súdenom prípade nie je proti uzneseniu o pripustení osobitného subjektu na strane žalovaného prípustný opravný prostriedok a tak si žalobca dovoľuje súdu podať toto vyjadrenie najmä z dôvodu vyslovenia svojho nesúhlasu s predmetným rozhodnutím. Žalobca má za to, že súd aplikoval vo veci nesprávny procesný postup a to v priamom rozpore s ust. § 95 ods. 1 CSP, čím došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

17/ K tomuto vyššie citovanému vyjadreniu žalobcu súd uvádza, že uznesenie uvedené v odseku 15 tohto odôvodnenia bolo riadne doručené obom sporovým stranám (žalovanému dňa 28.04.2022 podľa ust. § 116 ods. 3 CSP na adresu jeho trvalého pobytu - č. I. 172 spisu), ako aj občianskemu združeniu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, čím nadobudlo právoplatnosť (dňa 29.04.2022), nakoľko voči nemu nie je prípustné odvolanie. Keďže nejde o uznesenie, ktorým sa upravuje vedenie konania, tunajší súd je týmto uznesením viazaný (§ 237 a 238 ods. 1 CSP) a nemôže ho zmeniť, ani zrušiť, ale je povinný podľa neho ďalej postupovať.

18/ Vzhľadom na uvedené, súd na pojednávanie, ktoré určil na 28.04.2022 predvolal nielen žalobcu (prostredníctvom jeho splnomocneného zástupcu) a žalovaného, ale aj občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV. Toto združenie prevzalo predvolanie na pojednávanie dňa 19.04.2022, o odročenie pojednávania nežiadalo a na pojednávanie sa nedostavilo. Žalovanému súd predvolanie na pojednávanie doručoval na adresu jeho trvalého pobytu, ktorou je v zmysle ust. § 5 zákona č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov, v spojení so správou mesta M. na č. I. 93 spisu (podľa ktorej bol žalovanému predchádzajúci trvalý pobyt zrušený podľa § 7 ods. 1 písm. f) zákona č. 253/1998 Z. z.) adresa obecného úradu. Z tejto adresy sa predvolanie vrátilo neprevzaté v odbernej lehote dňa 28.04.2022, ktorý je dňom jeho doručenia (§ 111 ods. 3 CSP). Súd žalovanému zaslal predvolanie aj na jeho emailovú adresu, a to ešte dňa 05.04.2022. Žalovaný o odročenie pojednávania nežiadal a na pojednávanie sa nedostavil.

19/ Na základe vyššie uvedeného súd pojednávanie vykonal len za účasti splnomocneného zástupcu žalobcu, ktorý na pojednávaní zotrval na podanej žalobe a žiadal jej vyhovieť, nakoľko žalovaný neuviedol žiadne skutočnosti a nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by spochybnil dôvodnosť podanej žaloby.

20/ Na pojednávaní súd vykonal všetky navrhnuté dôkazy, keď išlo o listiny, ktoré do spisu predložil žalobca. Súd pritom nepovažoval za potrebné pre rozhodnutie o veci vykonať prípadné ďalšie dôkazy, ktoré žalovaný nenavrhoval. Takáto možnosť súdu vyplývala z ust. § 295 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), ktorý je na mieste použiť v spotrebiteľskom spore, akým je aj tento spor.

21/ Súd totiž žalobou uplatnený nárok posúdil ako nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, spadajúcej pod definíciu § 52 ods. 1 v spojení s § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalované nároky majú svoj základ v zmluve, z ktorej už názvu (zmluva o spotrebiteľskom úvere) vyplýva, že má spotrebiteľskú povahu.

22/ Na základe vykonaného dokazovania, vychádzajúc zo skutkových tvrdení uvedených v žalobe, ktoré neboli v konaní sporné, súd zistil nasledovný skutkový stav.

23/ Dňa 19.02.2019 žalovaný a U. uzavreli zmluvu o U. spotrebiteľskom úvere reg. č. XXXXXXXXXXQ. (ďalej len ako „zmluva“) s poukazom na ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), ako aj Občianskeho zákonníka a zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 3.000,- eur, a to na účet K. s tým, že bolo dohodnuté, že úver sa bude úročiť pevnou úrokovou sadzbou 9,90% p. a., ktorú je banka oprávnená jednostranne znížiť a o tejto zmene informovať dlžníka. V zmluve bola uvedená výška RPNM 13,13% a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 4.038,31 eur, ktorá bola vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, za predpokladu, že sa bude čerpať celý úverový limit a dlžník nebude v omeškaní s plnením svojich peňažných záväzkov, najmä so splácaním splátok úveru. Taktiež je v zmluve uvedená výška odplaty 11,39% p. a., najvyššia prípustná výška odplaty 21,06% p. a. a úrok z omeškania ku dňu podpisu zmluvy 5% p. a. s tým, že jeho výška sa riadi nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Priemerná hodnota RPNM pre tento úver ku dňu podpisu zmluvy 19,37% p. a. V zmluve bol ďalej dohodnutý počet splátok 60, výška splátky 63,54 eur a mesačná frekvencia ich platenia (vždy v 18ty deň) s tým, že splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 18.03.2019 a splatnosť poslednej splátky na 18.02.2024. Základné údaje úveru uvedené v zmluve ďalej zahŕňali údaj o tom, že zmluva je uzavretá na dobu určitú, ako aj dohodu o poistení pre prípad smrti alebo plnej invalidity, ako aj pracovnej neschopnosti s tým, že mesačná platba poistného bola dohodnutá vo výške 3,72 eur. Súčasťou zmluvy bol plán splátok, v ktorom je uvedenie poradie a termíny splátok, ako aj rozsah, v akom budú použité na zaplatenie istiny, úrokov, poplatkov a banko - poistenia a napokon zostatok istiny po zaplatení každej zo splátok.

24/ Z platobnej histórie na č. I. 60 spisu vyplýva, že úver bol čerpaný v mesiaci február 2019. V dohodnutej výške splátky a poistenia bola zaplatená platba v mesiaci marec 2019 (67,26 eur) a v apríli (67,31 eur - vrátane úroku z omeškania vo výške 0,05 eur). V máji nebola zaplatená žiadna suma, v júni 18,54 eur, v júli 20,25 eur, auguste 20,69 eur, v septembri 20,69 eur a v októbri 20,59 eur. Po započítaní týchto platieb zostatok istiny predstavoval 2.844,60 eur, úroky z úveru 350,10 eur, úroky z omeškania 142,64 eur a poplatky 34,88 eur.

25/ Dňa 04.06.2019 U. vyhotovila list označený ako výzva na zaplatenie dlžnej čiastky, ktorým žalovanému oznámila, že ku dňu 03.06.2019 eviduje na účte jeho spotrebiteľského úveru dlh v sume 77,43 eur a vyzvala ho, aby túto sumu, spolu s nepovoleným debetom na bežnom účte 5,80 eur, uhradil bezodkladne.

26/ Dňa 25.06.2019 U. vyhotovila list označený ako opakovaná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky, ktorým žalovanému oznámila, že ku dňu 24.06.2019 eviduje na účte jeho spotrebiteľského úveru dlh v sume

131,43 eur a vyzvala ho, aby túto sumu, spolu s nepovoleným debetom na bežnom účte 0,50 eur, uhradil bezodkladne, skôr ako banka pristúpi k ďalším spôsobom vymáhania dlžnej čiastky.

27/ Dňa 24.07.2019 U. vyhotovila list označený ako posledná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky, ktorým žalovanému oznámila, že ku dňu 23.07.2019 eviduje na účte jeho spotrebiteľského úveru dlh v sume 184,02 eur a vyzvala ho, aby túto sumu uhradil bezodkladne. V opačnom prípade bude úver vyhlásený za splatný, pričom pokiaľ dlh nebude uhradený ani po vyhlásení splatnosti úveru, banka si uplatní svoju pohľadávku súdnou cestou alebo poverí jej vymáhaním externú spoločnosť. Tento list U. žalovanému odoslala prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. doporučenou zásielkou, ktorú si žalovaný na adrese uvedenej v úverovej zmluve (M.) neprevzal, keď zásielka bola vrátená dňa 29.07.2019 z dôvodu neznámeho adresáta.

28/ Listom zo dňa 20.09.2019 U. vyhlásila predčasnú splatnosť úveru dňom 18.09.2019 a žalovaného vyzvala, aby bezodkladne zaplatil celý dlh z úveru v sume 2.998,52 eur s tým, že pokiaľ dlh nebude uhradený ani po vyhlásení splatnosti úveru, banka si uplatní svoju pohľadávku súdnou cestou alebo poverí jej vymáhaním externú špecializovanú spoločnosť. Tento list U. žalovanému odoslala prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. doporučenou zásielkou, ktorú si žalovaný na adrese uvedenej v úverovej zmluve (M.) neprevzal, keď zásielka bola vrátená dňa 15.10.2019 z dôvodu jej neprebratia v odbernej lehote).

29/ Dňa 04.09.2020 U. uzavrela so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bolo aj postúpenie pohľadávky v sume 3.371,46 eur vyplývajúcej voči žalovanému z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXQ., pozostávajúcej z istiny 2.844,60 eur, úrokov 349,34 eur, úrokov z omeškania 142,64 eur a poplatkov 34,88 eur. Postúpenie pohľadávky U. oznámila žalovanému listom zo dňa 17.09.2020.

30/ Na strane 1 úvodného článku zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedené, že jej súčasťou sú žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru, Obchodné podmienky pre U. spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky, predzmluvný formulár Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a formulár Ročná percentuálna miera nákladov a priemerná ročná percentuálna miera nákladov s tým, že odlišné ustanovenia zmluvy majú prednosť pred znením obchodných podmienok.

31/ Z čl. VIII odsek 2 písm. b) v spojení s odsekom 1 písm. a) tohto článku Obchodných podmienok pre U. spotrebiteľské úvery vyplýva právo U. vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru písomným oznámením banky odoslaným dlžníkovi, v ktorom bude deň predčasnej splatnosti oznámený, a to vtedy, ak nastane omeškanie so splatením akejkoľvek sumy vyplývajúcej zo zmluvy voči banke.

32/ Z vykonaného dokazovania vyplýva nesporná skutočnosť, že žalovaný porušil svoju zmluvnú povinnosť uhrádzať dohodnuté mesačné splátky, keď zo 60 dohodnutých splátok zaplatil v celosti len prvé dve z nich a následne uhrádzal len časť z týchto splátok tak, že celkovo zaplatil sumu 235,33 eur, čo zodpovedá cca výške 3 a pol splátok.

33/ Podľa ust. § 565 prvá veta Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené.

34/ V danej veci, ako už bolo uvedené, právo zosplatiť úver bolo dohodnuté v Obchodných podmienkach pre U. spotrebiteľské úvery, ktoré boli podľa obsahu zmluvy jej súčasťou.

35/ Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

36/ Z uvedeného vyplýva, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy, čo je aj prejednávany prípad, právo veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, pokiaľ bolo dohodnuté, je podmienené uplynutím troch mesiacov od omeškania sa so splátkou a predchádzajúcim upozornením na uplatnenie tohto práva (15 dní vopred).

37/ V danom prípade súd konštatuje, že ak U. uplatnila svoje právo zosplatiť úver dňa 20.09.2019, stalo sa tak po uplynutí troch mesiacov od omeškania, ku ktorému došlo už 19.05.2019, kedy žalovaný nezaplatil v poradí tretiu splátku, splatnú dňa 18.05.2019. U. súčasne pred zosplatením úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní žalovaného upozornila na využitie práva zosplatiť úver, a to listami zo dňa 04.06.2019, 25.06.2019 a 24.07.2019, pričom posledný z týchto listov sa preukázateľne dostal do dispozície žalovaného, keďže bolo preukázané, že tento list mu bol odoslaný dňa 25.07.2019 a mal možnosť si ho do 28.07.2019 prevziať, keďže ako deň vrátenia bol uvedený 29.07.2019.

38/ V čl. III odsek 3.2 bod 3.2.4 Všeobecných obchodných podmienok navrhovateľa (ďalej len ako „VOP“) je zakotvené, že ak klient svojím konaním alebo opomenutím zmaril doručenie písomnosti a písomnosť pošta vráti ako nedoručenú, účinky doručenia nastávajú v deň, keď bude písomnosť vrátená banke. Účinky doručenia nastávajú aj vtedy, ak klient odmietne prevziať písomnosť.

39/ V zmysle uvedeného súd konštatuje, že bola splnená aj druhá podmienka pre zosplatenie úveru - predchádzajúce upozornenie žalovaného na zosplatenie úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní.

40/ V čase rozhodovania súdu tak bol úver splatným, keď podľa názoru súdu predčasná splatnosť úveru nastala (stala sa účinnou) počnúc dňom vrátenia zásielky obsahujúcej oznámenie o predčasnom zosplatení úveru, t.j. 15.10.2019, nakoľko k zosplateniu mohlo dôjsť až vtedy, keď sa tento prejav vôle banky dostal do dispozície dlžníka, t.j. buď keď by mu zásielka bola fyzicky doručená alebo nastane fikcia doručenia (v tomto spore ide o tento prípad podľa zmluvného dojednaného uvedeného v odseku 38).

41/ Súd sa ďalej zaoberal tým, či zmluva spĺňa všetky povinné náležitosti uvedené v ust. § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, potrebné k tomu, aby išlo o úver s úrokmi a poplatkami (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy).

42/ Súd konštatuje, že zmluva obsahuje všetky tieto náležitosti, keď obsahuje dobu trvania zmluvy, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (dátum čerpania úveru je uvedený v žiadosti o úver 19.2.2019 a to, že bude čerpaný na účet žalovaného je v zmluve). Ďalej zmluva obsahuje úrokovú sadzbu, ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPNM) a celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť a taktiež výšku, počet a frekvenciu splátok.

43/ V danom prípade tak nejde o úver bezúročný a bez poplatkov.

44/ Súd potom uzaviera, že počnúc dňom 16.10.2019, kedy sa stalo predčasné zosplatenie úveru účinné, sa žalovaný dostal do omeškania s vrátením nielen zostatku istiny úveru v sume 2.844,60 eur, ale aj s vrátením jeho príslušenstva v podobe úrokov z úveru, poplatkov a úroku z omeškania.

45/ Z tabuľky na č. I. 60 spisu vyplýva, že zostatok úrokov z úveru bol k 18.09.2019 350,10 eur, pričom na žalobcu boli postúpené úroky z úveru v sume 349,34 eur (ako to vyplýva z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok). V takejto sume si ich žalobca uplatňuje aj v žalobe. Nakoľko súd vyhodnotil, že nejde o bezúročný úver, žalovaný je popri istine povinný zaplatiť aj tieto úroky, a to s poukazom na ust. § 497 Obchodného zákonníka, podľa ktorého zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

46/ Keďže sa žalovaný v zmluve zaviazal zaplatiť aj poplatok za poistenie, ktorý podľa tabuľky na č. I. 60 spisu bol zaplatený len popri prvých dvoch splátkach, žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť poplatky, ktoré dlžil do zosplatenia. Žalobca si uplatňoval poplatky v sume spolu 34,88 eur, pričom 20,- eur z tejto sumy predstavovali poplatky podľa bodu 7.1 Sadzobníka poplatkov a išlo o poplatok za „ostatné ručné vykonávané práce výslovne neuvedené“, ktorý sa účtuje vo výške 5,- eur za každých i začatých 15 min. práce a ktorý bol vyúčtovaný v 05/2019 5,- eur, v 06/2019 10,- eur a v 7/2019 5,- eur. V časti týchto poplatkov v celkovej sume 20,- eur sú nároky žalobcu ako nedôvodné zamietol, pretože v zmluve nebol obsiahnutý záväzok platiť tento konkrétny druh poplatku, pričom odkaz na Sadzobník (ktorý by mal upravovať len výšku poplatkov) by bol možný len v tomto prípade. Sadzobník pritom netvoril ani súčasť zmluvy.

47/ Zhrnúc doteraz uvedené súd dospel k záveru o existencii dlhu žalovaného na istine úveru 2.844,60 eur, úrokov z úveru 349,34 eur a poplatkov v sume 14,88 eur. Taktiež k istine náleží žalobcom požadovaný úrok z omeškania, ktorý do zosplatnenia predstavuje sumu 142,64 eur, ako to vyplýva z tabuľky na č.l. 60 spisu. Všetky tieto nároky spolu predstavujú sumu 3.351,46 eur. Ohľadne tejto sumy súd žalobu vyhodnotil ako plne dôvodnú, a to aj vrátane úrokov z omeškania vo výške 5% ročne, ktoré žalobca žiadal priznať od 05.09.2020 do zaplatenia zo sumy 2.844,60 eur, pretože z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný sa s vrátením istiny 2.844,60 eur dostal do omeškania už 16.10.2019. Na rozhodnutie o úrokoch z omeškania súd aplikoval ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

48/ Pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu žalobcu v tomto spore, žalobca preukázal, že mu bola pohľadávka, ktorú uplatnil v žalobe (vrátane jej príslušenstva) postúpená U. a to zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 04.09.2020. Nakoľko postúpená pohľadávka je pôvodne pohľadávkou banky súd, s poukazom na ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách skúmal, či boli dodržané podmienky pre platné postúpenie pohľadávky vyplývajúce z tohto ustanovenia, pričom zistil, že tomu tak je. V čase postúpenia bola totiž splnená podmienka, aby bol žalovaný napriek písomnej výzve banky nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní s čo i len častí svojho peňažného záväzku voči banke. Žalovaný sa prvýkrát dostal do omeškania so záväzkom voči banke po 18.05.2019, kedy vôbec nezaplatil tretiu splátku úveru a následne úplne nezaplatil žiadnu z nasledujúcich splátok. Toto omeškanie trvalo nepretržite viac ako 90 dní (počnúc od 19.05.2019 je 90tým dňom 16.8.2019). U. pritom žalovaného v tomto období trikrát vyzývala na zaplatenie dlžnej čiastky, pričom v poslednej výzve žalovaný nebol na možnosť postúpenia pohľadávky na tretiu osobu upozornený výslovne, avšak bol upozornený na možnosť vymáhania dlžnej čiastky externou spoločnosťou, t. z. vedel o tom, že ak svoj dlh nezaplatí môže ho od neho na miesto banky vymáhať tretia osoba, čím bola naplnená podmienka vyplývajúca z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pri tomto právnom názore súd vychádzal zo záveru Krajského súdu v Žiline vysloveného v rozsudku sp. zn. 11 CoCsP/16/2021 zo dňa 25.05.2021.

49/ Súčasťou meritórneho rozhodnutia je aj rozhodnutie o trovách konania (§ 262 ods. 1 CSP). V predmetnom spore každá zo strán mala čiastočný úspech, keďže žalobca bol neúspešný čo do sumy 20,- eur, ktorá zodpovedá úspechu žalovaného. Rozdiel medzi úspechom žalobcu (99,41%) a úspechom žalovaného (0,59%) predstavuje tzv. čistý úspech žalobcu, ktorý je vo výške 98,82 %. V takomto rozsahu mu náleží právo na náhradu trov konania. Na toto rozhodnutie súd aplikoval ust. § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. O konkrétnej výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti konečného rozhodnutia vo veci samej (§ 262 ods. 2 CSP)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.